

IB'

Ἐπάνοδος τοῦ Ἰουλίου.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἰουλίου Γκράυ κατέληγεν ὡς ἐξῆς :

« Ἀναχωρῶ μὲ τὴν ταχυδρομικὴν ἀμαρτοστοιχίαν τῆς ἐσπέρας ταύτης. Σκοπῶ νὰ μεταβῶ κατὰ πρῶτον εἰς Μαγγαίμ καὶ νὰ συνεννοηθῶ μετὰ τοῦ Προξένου καὶ τῶν ἱατρῶν τοῦ νοσοκομείου, νὰ προχωρήσω κατόπιν μέχρι τοῦ Γερμανοῦ χειρουργοῦ καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσω ἐπίσης. Καὶ κατόπιν, ἀφοῦ γίνῃ καὶ τοῦτο, νὰ πειραθῶ τὴν δυσχερεστάτην καὶ τελευταίαν ἀπόπειραν, ν' ἀναζητήσω τοῦτέστι τὰ ἔχνη τοῦ γαλλικοῦ φορητοῦ νοσοκομείου καὶ νὰ εἰσδύσω ἐπὶ τέλους εἰς τὸ μυστήριον αὐτῆς τῆς Μέρσης Μερρίκ.

« Εὐθὺς ὡς ἐπιστρέψω, θὰ ἔλθω νὰ σὰς ἴδω καὶ σὰς ἀνακοινώσω τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν μου, καθ' ὅσον δυνηθῶ νὰ μὴ καταλήξω εἰς ἀποκόμισιν πλάνης τινός.

« Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ ἔχητε τὸν ἐλάχιστον φόβον, διότι δὲν διατρέχετε τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ παρουσιασθῇ ἐκ δευτέρου εἰς τὴν οἰκίαν σας ἡ ταλαίπωρος αὕτη γυνή, ἥτις εἶνε ἀπερροφημένη ὅλη εἰς τὰς ἐλπίδας, ὡς τῇ ἐνέπνευσα νὰ προσδοκᾷ γράφουσα εἰς Καναδᾶν, ὅπερ καὶ θὰ πράξῃ, καὶ τὴν ὁποῖαν ἀφ' ἐτέρου ἐνεπιστεύθην εἰς τὴν φροντίδαν καὶ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς οἰκοδεσποίνης τῆς, ἥτις εἶνε ἐπιτηδειοτάτη καὶ ἐμπειροτάτη γυνή, ὡς κρίνει ἐκτὸς ἐμοῦ καὶ ὁ ἱατρός, θεωρῶν αὐτὴν καταλληλοτάτην ὅπως ἐκτελέσῃ τὰ χρέη, ἅτινα τῇ ἐνεπιστεύθην.

« Σὰς παρακαλῶ ν' ἀνακοινώσητε πάντα ταῦτα εἰς τὴν δεσποινίδα Βράδον ὅπου ταν κρίνῃτε ὑμεῖς τοῦτο ἐπίκαιρον, ἐκφράζουσα συγχρόνως πρὸς αὐτὴν τὰς ὑπὲρ αὐτῆς συμπαιθείας μου καὶ τὰς ζωντὰς εὐχὰς μου ὑπὲρ ταχίστης ἀναρρώσεώς της.

« Ἀπαξ ἔτι συγχωρήσατέ μοι τὴν ἀνάγκην ἥτις μὲ βιάζει νὰ στερηθῶ τῆς εὐχαρίστου φιλοξενίας, ἣν μοι προσφέρετε. Ἐγὼ πρῶτος θλίβομαι ἐπὶ τούτῳ ».

Ἡ Λαίδη Ζάνετ συνέπτυξε τὴν ἐπιστολήν, ἀφοῦ τὴν ἀνέγνωσε, χωρὶς ποσῶς νὰ μείνῃ ἐξ αὐτῆς νῦν χαριστήριον καὶ ἀπέμεινεν ἐφ' ἱκανὴν ὥραν ἐπὶ τῆς ἑδρας τῆς, βεθυθισμένη εἰς σκέψεις.

— Δυσὸν θάτερον, ἐσκέπτετο ἡ γυνὴ δέσποινα, τὸ πνεῦμα τῆς ὁποίας ἦτο πάντοτε διαυγές καὶ ὀξυδερκής, ἡ ὁ δικηγόρος ἔχει δίκαιον, ὁ δὲ Ἰούλιος ἦτο ἐξαίρετος σύντροφος διὰ τὴν παράφρονά αὐτήν, τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του, ἡ ἄλλως ἔχει λόγον τινὰ σπουδαῖον ὅπως ἐπιχειρήσῃ τὸ παράλογον τοῦτο ταξείδιον, καὶ ἀκριβῶς ἀποσιωπᾷ

εἰς τὴν ἐπιστολήν του δεξιότατα τὸν ἰδιαίτερον τοῦτον λόγον.

Ἡ σκέψις αὕτη ἐπανῆλθε συχνάκις εἰς τὸ πνεῦμα τῆς γυναικὸς δεσποίνης κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτός.

Μάτην ἐκοπίαζε τὸ πνεῦμά της, διδόμενον εἰς μυρίας εἰκασίας· δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνκαλύψῃ τίποτε· ὅθεν τὸ μόνον, ὅπερ τῇ ὑπελείπετο, ἦτο νὰ περιμένῃ ἐν ὑπομονῇ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ἰουλίου καὶ τότε νὰ τοῦ « ἐκρίψῃ τὴν ἀλήθειαν... » Αὕτη ἦτο ἡ συνήθης εὐνοομένη φράσις της.

Τὴν ἐπομένῃν πρωτὴν ἡ Λαίδη Ζάνετ καὶ ἡ θετὴ θυγάτηρ αὐτῆς κατέλειπον τὸ Λονδῖνον μεταβαίνουσαι εἰς Βράττον.

Μάτην ἰκέτευσεν ὁ Ὁράτιος ὅπως τῇ ἐπιτραπῇ νὰ τὰς συνοδεύσῃ, κατεδικάσθη νὰ μείνῃ εἰς Λονδῖνον.

Οὕτως ἠθέλησεν ἡ Μέρση καὶ οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ μαντεύσῃ τὸν λόγον τοιαύτης αὐστηρότητος, δὴ ἡ Μέρση συγκατένευσε νὰ καταστήσῃ γνωστὸν.

Μετὰ παρέλευσιν ὀκτῶ ἡμερῶν εὐρισκόμεθα πάλιν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐστιατορίου τῆς Λαίδης Ζάνετ.

Ἡ φιλόζενος τράπεζα φέρει ἄκομη τὸ τακτικὸν φορτίον της ἐκ τῶν συνήθων ἐκλεκτῶν φαγητῶν, ἐτοιμῶν διὰ τὸ πρόγευμα. Ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ἡ Λαίδη Ζάνετ εἶνε μόνη, ἡ δὲ προσοχή της διαμερίζεται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν μιᾶς ἐφημερίδος καὶ εἰς τὸν φόρον τῆς λαίμαργίας, δὴ ἀποτίει πρὸς τὴν εὐνοομένην γαλήνην της, δίδουσα αὐτῇ ἐκ διαλειμμάτων νὰ τρώγῃ τι ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ἡ γαλή αὕτη εἶνε ὠραῖον καὶ ἥσυχον ζῶον. Ἐχει μακρὰν οὐρὰν καὶ βηματίζει μακαρίως ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ταπήτων, πλησιάζον τὴν κυρίαν του μετ' ἐρωτοτροπωμάτων τῆς ῥάχως κυματισμῶν, προστριβόμενον εἰς τοὺς πόδας της καὶ τρώγει μετ' ἐπιχαρίτους δισταγμοὺς τὰ ἐκλεκτὰ τεμάχια, ὅπερ αὕτη τῆς ρίπτει.

Τὸ ὠραῖον ζῶον εὐχαριστεῖ αὐτὴν διὰ τοῦ συνήθους ῥόγγου τῶν γαλῶν, ὅστις φθάνει μελωδικώτατος εἰς τὰ ὦτα τῆς κυρίας του.

Ἐν τῇ μέσῳ κυρίου τινος ἄρθρου διακόπτει τὴν ἀνάγνωσίν της καὶ παρατηρεῖ εὖνους τὰς ἐπιχαρίτους διακυμάνσεις τοῦ σώματος τοῦ ζώου.

— Εἰς τὴν ζώήν μου! ἀνκραῖζει ἡ Λαίδη Ζάνετ, ἀναπολοῦσα τὰς ἀνησυχίας, αἵτινες τὴν βασανίζουν ἀπὸ τινος χρόνου — καλῶς ἐξεταζομένων τῶν πραγμάτων, ἐπεθύμουν, Τόμ, νὰ εἶχον τὴν θέσιν σου.

Ἡ γαλή ἀνεπήδησεν, οὐχὶ ἐξ ἀλαζονείας διὰ τὴν κολακευτικὴν πρὸς αὐτὴν ἀποστροφὴν τῆς κυρίας της, ἀλλὰ θορυβηθεῖσα ἀπὸ τὸν κρότον κτυπήματος εἰς τὴν θύραν.

[Ἐπεται συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἐξωτερικῇ ἐπιθιμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

« Ἀντωνίνα », μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ένυ ἰλν. δρ. 3. (3,30)
 « Λέων Λεόντης », μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίτση δρ. 1.50 [4,80]
 « Τὰ Δύο Λόκα » Αἰμιλίου Ρισβόργ. δρ. 1.50 [2]
 « Ἡ Ὁραία Παρισινὴ » λεπ. 60 (70)
 « Παρισίων Ἀπόκρυφα », μυθιστορία Εὐγενίου Σύν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Σκυλίτση (τόμοι 10) δρ. 6 [7]
 « Ὁ Διάβολος - Σίμων », μυθιστορία Ponson-De-Terrail δρ. 1,50 (1,70)
 « Μπουμπουλλίνα—Ἀρχαδίον », Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου δρ. 3 [3,30]
 « Ἡ Πλωτὴ Πόλις » μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν. δρ. 1 (1,20)
 « Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας », μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ δρ. 3 (3,30)
 « Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κράσι », μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 1 [1,20]
 Ποήματα Ἰ. Γ. Τσακισάνου δρ. 3. (3,20)
 Χρυσόδετα » 4
 « Μαρία Ἀντωνιέττα », ὑπὸ Γ. Ρ. Ἰμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]
 « Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ », μυθιστορία Παύλου Μαντεγάτσα, δραχ. 1,50 (1,60).
 « Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτςβέργης », μυθιστορία Ἐαδὲ Μαρμὲ, στερθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας δρ. 1,50 [1,70]
 « Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ », ἦτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ἡ προσετιθῇ ἐν τέλει καὶ τὸ δράμα « Ἡ καταστροφὴ τῶν Γεννιστάρων ». Τόμοι 2. δρ. 5. [5,50]
 « Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες », μυθιστορία Catulle Mendès δρ. 1,50 (1,70)
 « Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως », μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀγκώδεις τόμους δρ. 4 [4,50]
 « Ὁ Γιάννης », μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 2 [2,20]
 « Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων », μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὀγκώδεις 3 δρ. 6 (7)
 « Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ », μυθιστορία Ἐμμ. Γονζαλὲς δρ. 1,50 (1,70)
 « Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων », μυθιστορία Βικτωρίας Οὐγγῶ, μετάφρασις Ἰ. Καρασσούσα τόμοι 2) δρ. 4 (4,30)
 « Αἱ τίμαι γυναικῶν » διήγημα ὑπὸ Adéme Achard Λεπτ. 75 [90]
 « Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης », μυθιστορία βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Δραγ. 2 [2,20]
 « Ὑπατία », μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2] δρ. 4 [4,20]
 « Κομφῆλαι » ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου δρ. 2 [2,20]
 « Ὁ Γονζάλης Κορδούβιος ἡ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα » μυθιστορία δρ. 1,50 [1,70]
 « Παλαιὰ Ἀμαρτίαι » λυρικὴ συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπτ. 60 [70]
 « Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδίας μου », λυρικὴ Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 60 [70]
 « Αἱ Νύκτες τῆς Χρυσῆς Οἰκίας », μυθιστορία Pouson - De - Terrail δρ. 1,50 (1,70)

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗΝ: Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων δραματικώτατον καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος, ἐμπνευσθὲν ἀισθῆσαι ὅτι ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν Παρισίοις.